

Latvijas Vēstneša peelikums

Nº 57.

21. OKTOBRI

1923

No frahjuma „Schuhpoles“.

1.
Es lewi mihsu debeits, kā seheit wirssemes
Un loloschū, kā lolois nav newens:
Waj mana mihsa tew to wilni nenes,
Ko swaigschau gaitas jałais elpojeens?
Deht lewisi mana pelle leejmas svehro,
Kā Luzifers lad seega breejmas klahi.
Un mana dwiehle lewisi jałdi iehro,
Kā pehd'jais stars, kas lałnu galus klahi.
Waj wiiss schis laits, kas lewisi deht man dois
No dökas muhschibas nav apstarots!

2.
Waj guht war uswaru par slehptu bishlu,
Ka tu wairs nesini, kas dwhehsie feets,
Ween azis slehds pret io, lo Dehla leeds,
Ar tuksham rosam isauint masdu bishlu?

Pee tewis leelschos jauns ar dsidru mihlu
Es, pawehrts faulei, pilns ar medu feeds,
Lai jeme auglibu un welgmi jueeds,
Un juhras spoguls faules wijsmas swihlu.

Tu pasneeds roku (zelch schis nebii eets man),
Ar imaidu faulei (iposchak leeemas mirds),
Un kols un puhe mumus ion weenga jaime.

Waj mihiſas ſtraumē tu to aifmirſt leez man,
Kas gruhumſ bijis: fmarschos ſemes firds.
Un lawā dſihwibā degs manca laime.

To dñsime ploſa ar negantſolu,
Tam aſteſi weido gadi gari —
Un juhl wiſch, juhl wiſch, fa mihlas laz
To ſtinguſchu wehrich var weenutſolu.

Ko jaaprast nespehjot wina moñi,
Tu mihlu seedjot eenihst til war? 1
Ko wina peeri wairs neaisskari,
Ka zitkahrt leegu, glahstoschü rolu?

Lew fahdreib smaids bij tam tuwojolees:
Wirsch stinga littenbardsibaß gausä
Un same kluwa fa maldru ebka.

Ali, là winsch twihka tew pretim dotees,
Kad ismūsums sneedsa gisti laufā, —
Kad graut jcho bulu tam nebj spēhla.

Kā tahrps winsch pilshčlos pee ſemes lolaš,
No kruhtis lu rauj wina nabaga ſirbi;
Wina dwiehſle ſleeds, — tu nejadſtbi
Kalač winišč zeeſč un kalač motaš?

Winsch dſtač truhdos gründams rolaš;
Lu wina poſchu ſa pelnus irbi
Ur wiſu alſtum, waja un ſirbi,
Dibdi zeeſč wiſch ſimagi ſuriju rolaš.

Jums būsi hve ūolijsā daika, jaula
Ar ūaules īmaideem, ar ūiltu wehju,
Ar waevihlsīntrahju ūastanu laulā.

Waj tadehk tu seidjees ar spihti spehju
Lam garam, kritus'ham miylas aufa,
Lai peeminai zeltu mausoleju?

5.

Gs tewi atjeru, tu biji flaka

Un tewim blakus biji taws azuraungs:

Gs biji labs un labwehliaas taws flaks.

Waj, jargatai no sadegichanas twaila,
Tew ixtita torei, lijas muhscham plauts
Un negrainis tas werimes slabheens plats
Mums tagad stan no taiko deenu kaifa
Schi mehla terzine, tad sailats laufs,
Ka wiwu truhbos wehrich pebz qada gads.

Melisandeit.

Il brihti lad no tevis tahtu biju.
Il puku aroms wehjos kluwa iwejchs.
Bet imagi noslehtlam ar ehrfchlu wiju
Us nebuhtibu rahwa murgu meschs.
Ar fuhrimi ismoiztu fantafiju
Man daudsfreis icxitas : mahlons sehras dwesch.
Bet tu lad sneedi sawu mihe rotu
Es weldsets kluwu, glausdams wibaes lolu.

Kad debējs spodurums tew no azīm lihst
Es, winās padewibas wahrdus laju, —
Tām pulēm mums, kas laisles iwanā vihst,
Du feedet leez ār ūluhpstu dīsidro raju.
Kālab man paīdāt jēvi ilgat nūhst
Ar latrās domas refleksiju aju?
Kā rihta migla, kura juhd bes wehsts,
Lat wijs iehis pelleš dwingaš nemeers dsehsts.

Vee lewis, Melisande, daikä firðs,
Rå domas aldsíhwo ar fwehli saldu,
Rå engiu smaidi tad no swaigsnem mirds,
Vai lewis aplaimots es feri waldu,
Vai druru salums azis gurdas spvids,
Un meers lawa aisdien latru mahku maldu
Ja lemes slogs bij janus dirvalrah geuhis,
Vai iekihistat, stípral, slajdrak elpo kruhisi.

Tu, Melisande, mana lautrad doma,
At iewi aiseestim mehs divi ween
Pret ballo juhymalu us lahpu joma,
Kur tikai wehji pahjeh un laijas ikreen,
Kur neipehs dseft muhs tumschä grehku Roma,
Uk brihnais gars pret debes' swaigsnem reen,
Kur dsidrals gaiichums apfeschtic wajus launu, —
Mehs paeschai dailei zelstum templit jaunu.

St. Gebhardstr.

Trafats brauzeens.

Rohrle

(*Eurpinajum*s.)

Grafs Hulva būsinīgs un eemaisījās savu sahrt:

„Was tad ix notigis lutsjäher? Kapehž jühs negriat braukt?"

„Er to es nebraugu. Es braukschü weens mahjës.
Cas ir wiß!“

Wīsch fanehma groschus stringraft, sietgi mihibjās un iſſlebjās, qaiawi prom dotees. Grafs nōprata ūahwollī ūalwahrt; Jali iſtureſhanās to apivainoja. Re nu wiſch atlauſees, la waſchonis to pеejol! Re tas, bet wiſch bij pauehneels un fungš. Pauehloſčā un geenibas pilnā balſi ſagija:

„Stuifheer, pagaiheet!”

Un pret Bjanfu pagreeſſes:

„Bjanka, es brausshu libds. Es gribetu redset, waj kutsheers leegfees ari mani west. Retigami!...“

Winsch pauehleja fulainum atnest platzmali un wirs-
swahels, panehma pee rotas Bjanku un weba us
wahgeom. Jäti valtsa nedroshaks, pahelsa, wai
laist projam, waj wehl pagaidit.

„Es negribū braucht flehgoš iwaħgoš,“ telja grajs.
„Aifedsa!“

Weesnigneels steidsas atsegat elipaschü. Jali brihd
di winos raudsijas, ta waizadams, tas op winu no-
teef. Tad winu pahreheina ta sahda augstata wara —
singri un neschehligi — paraſta acoda usdewums un
peenahkuma sajubla. Winsch aismitha Bjanku, satu
mihlestibu us wiinu, paſchut graſu, aismirfa fewi gil-
weku un bij tilai fuischeers, tas braug, tur leek.
Winsch faliedja ſirgeem, lai ſtahio meerā, uoleba
semē, lai ſopigi ar weesnigneelu atsegatu elipaschü.
Bet tad azis atduhras pret Bjanku, teiga luhdfoſchā
loni us weesnigneelu:

„Deeins stabivi man flahf iðaf braugzena!“

Weitli wiensch uslebz uſ buſu, ſatwehta groſchus
an uſ graſa ſauzeenu: „Autscheer, brauzat!“ peevi-
la groſchus un labwa ſirgeem riſſot eleejā.

Kā jau varbuļi fināt, Selvas eeleja ir ioti ūhau-
ra. Bēsās wed gat stahvām līnīm, augšā rau-
gotees — krouji lalni, lejā pa kreisi mutulo un kreis
nahdām no ledoneem, straujas Selvas straužs.
Bēsās, pa dalai līnītis ijsigriezis, wed līkēju lotšāu,
gandrihs weenādā augstumā uš preeksiju, til reisem
nahi stahvali ītieenti lejup. Turpēti strauta aiz
fluhti atveemi dīķlāpa, krouja veetam til stahva līc-
heena un strautis tīhalo ap pēzdešmit un waitak me-
tru dīķā aizā. Šai eelejā jabtaug ahačahtēji usmo-
nigi, jo pateizoties ūhauram gelam uš ta aseem un
daudzseem lotumeem ap līnīchū stuhreem wahgt na-
retu weegli apgabstees un eebrult lejā, waj ati neni-
manigi wabiti sīrgi noskrēt no zelsa.

Jäli sirdi eesegas aptvaainojums, tas pamästam lo-
ba, fahpeja stiipuli un iisvehtsas pat lä ar uguni ee-
bedsinatu wahhi:

Nu vianam jaived sõid mõltiga un nekretna seelvecle, jaas vianu peewihulsi un pefsmehulsi, un tadebween, ja grafs ar vian brauga. Õis mõltigi, ja pirmä ajaminelli bij vina eespaidum polemees! Winsduusmajas ati us weesnianeeelu par ta palapüago valise

dsefhamu. Vuhtu tas tublik tā nebejofis perj grā
twilpes, nebuhtu ari Jasi aismirfees. Tagad, tā
nu jau bija zelā, winsē wairts nepatlo nebuhtu ga-
fa gribai padeweess. Tas tad fājsi taħbi bija, taħbi
ne labaħs par to netiħi? Ne, ja wiċċa poftu kien
pawehletu west fċo wiftigo tħuħu, tas ar jaewem
għis ġixx soħbet eżżejt u fees ta' jidher. Winsē
Un kaut pats waliss presidens to pawehletu! Ni
Met ja mu reiħ bij padeweess, apnejhees wej, u
fazit — dewihs fahmu waħru, tad peenahkums biji jo-
ispilda. Winsē Kapeħħeru Jasi — mu neispiddu fu-
wu waħru? Ne mu hix Cham! Un kaut jaħpes dwiejha
maj galbos farantu! Kaut zelā ašnijs noteżju is-
treeka kertu! Peenahkums biji jaħspilda. Utpalak id-
greestees nevareja, tā tad us preeħiġu... un
ahħraji, jo labaf!

Saihīnādams zēļu un laiku, viņš gribēja saik
nāt salvas jahpes, aptwainojumu un beztaunīgo psie
moju mu.

Winſch ſita ſirguš, uſblahiva teem, ta la he ſiviheſdami un ſprauſlodami deivās laimū aīſa.

Augschā, silajās debefis fause flihdeja peekwakara puſe. Kalni eenira braugejus reisem filganā ehā; stipri juhtams kalnu dsestrums tos apſlahto, bet ajs radjes flihtra faule atkal uſleħha un aplieħha braugejus ar fawu felsu un fiftumu, laui reisem tilai us iħsu brihtinu, jo ġelfej weda atkal ehnainā mulda, kue fakta wirspus ġela un liħds strautam ieħi bje weħi leeli lawinu fneega blaħki, las fuja tur jaġru wa faru. Egħi meſħi augga gat stahvom kalnu peegħi sem, pahri galivai, għi l-augħju ween warreja rediż, weetam, faulgose saloja fahle, plawaw kibbiqgħi mul-das un laukumos feedeja ħpiġliji filee engianu sebi, d'seltenas pureng un peeneneħ, lupsaq anew nsej. Weetweċċi rreleja pawehras un attlaħha plajej, rediż us taħlum fneegotiā kañnu wir-żotnem; idha ga kalka baltas leesmās sent faules flihprestem, warerq isgħeldam as-silajās debefis. Ba kċiex kien hawn minn il-lu mutu sojra un kien hawn minn il-ġurġi strautis, graudsams ġelu jekk il-lintainu, iwlbdamees pahri amsu blaħżeem.

Stad ūkhdā vēfīdā greefēnd ap Linjēn rogs
elipažha pašiwahecojās. Vjancu vahtrēhna baileš. Zi-
na faiwehtra grasa rōlu abās faiwejās un. Ia pašīg
melledeania. veevveedās vee winga bleag seefhi flak.

"Jesus Marija!" vina issaugsā. "Lai traizē! Luhdsu satat vīnam, lai braus lehnati. Luhdsu satat, graša fungs! Smebiņa Marija, kā rupat pozabījās tati un uſ vairīgās cīcas malas! Uz ūl tur ied

“Mmeh! Nà tif tas traînas lo netbaral Man Bailes!”

Grafs poždravstvigej smaidija un Iai Bjankiem (Nap-
tu) ussmeag Zari:

"Kutfdeer! Klaaftees, kutfdeer! Straueet le-
nat, ja?! Beewalbat firgas, waj djsirbat? Bet
tubba!"

Ustuna Jaki kaitina ja un eelvainoja. Nahda gram bij dala eemaisitees mina braufshana. Meaisitees atpakaal wintsi ibsi teigas:

„Braugeet pats Lehnaß! Man Lehnaß braucht nawi
natiilos!“

Ar pahtagaš ūku twinsā ūdewa ūrgeem pa mu-
guru un usblakma teem parostos paſtūnainius.

Grafs nobahla. Waſ tam gilwelam ſas prahā? — ſiberaobra doma uſležimoia ſnadienęs. Efnebiams

bij. Ja tas tā, tad nedrīksteja jošot. Tagad iebā
zelsē gar peegahsi druslu augščup, bet šad tur, lab-
du kilometri tālāk, zelsē gar stāvko aisu lī-
lāku lotšķu vēd lejā, waj tad sāpis neapreķinamīs
puijis varēs sīrgus noturet? Ra meitene ir ta mī-
lača, tas nu ir slaidra liecta. Un tabdos gadiju-
mos...?

Grafs, abtri paherlīdamē, paherbaudīja aplākītī.
Vini brauga jaunā eedobumā starp diju lalnu se-
nam. Vejā šķalgā straus. Vēl lalnu spraugas dī-
lačā weetā bij zelmalā pa labi puriwaina pīlaiva, laš
pazehļas eedobumā lehseri uš augšā ū nokusīš la-
winu zefsā. Vai pahreeginatos pat wēdeja gara itah-
wolli, winsčā pazehļas wahgoš stāhvīus, faiwehra
Jali vee plezeem un fauzā:

„Peeturil kas es teiv pauehlu, peeturil!”

Ur spehsgigu eftora gruhdeenu wedejs algruhda gra-
fa rofu nojt.

"Most ar rota! Uplompjat to tur, tas jums bla-
lus. Preelsis tas juhus rota laba deesgan." To teli-
gis, sita lä ahrprahhtigs us siigeme.

Grafs besspehāgi raudsījās us issailku bahlo Bjon-
lu. Pauns smaids pamirdseja tīna agis. Bahgi ri-
poja plāvai garām un grafs ar veiflu lehzeenu iſ-
metās no iahgeem, eelritā purvainā plāvā, apflur-
bis no frīteena.

Bjanta usleħha fahjās. Wina pirmu doma bij, leħti paċċi grafi, bet jidu kien ar treefu nemha, ja nevareja ne paċċustee. Wina krampeja nagus jaġi swahrlos un flakti lieedsa:

"Balibgå! Yati! Apturi! Građe ištrita no wađ-geem!"

Wina mešoja ar nošišķi, domadama, īa Joti apturēš ūrgusā.

Jāki aizstājās. Winsē redzēja tīvjuļušos Bjanu un grafu, kas tuhnājās plāvā, mehīnādams pēgeltees, un saprata notikušāo. Grafa bailes vienīlīkā smeeeligas, teiža īaunā smeeelīkā us Bjanu:

„Lebz winam pakaš!“
Wina balsē gan laikam flaneja sašādi, jo vjan-
la išbijās webi waitat; večlehtupees winam no mi-
guras puſes, luždsās. Winas plātnale bij nosājce-
bupees uz weenu puſi, filais jehlidrauis plivoja
webiā.

"Jā! apšķēlojies! Beebod, Lubbsmē! Vai eš
praktu ūnudejus, ka grībi muhs nelaimē gābti? No
jāb es iem nodarījuši? Nav taisfou nelas flītis noti-

gis! It nefas! Ko tu gan par mani ee domajees? Waj es kahda netisse waj? It wifis tilai pahtvrauniis. Sataldees, nahd pee prahla, es tew wifis istahstifäu. Tad tu wifis soprath, mani peedosi. Tu mani nemoagis, netaisist pohtmetumus! Jaki, es tevi mihsu, tevi weenu un weenigo! Tu eft mans dahrgums, mana dshibwe, mans wifis! Jaki, apturi srgus, es metisqas preelsch lewiss semé, es fluhbstifäu laivas rokas un kahjas! Sper mani ar kahjam, min wirsfu, apejees ar mani là ar sliftalo funi! Es buhstifäu laimiga, es tew par to pateitshos, es fluhbstifäu laiwu sahbasu, ar lueru tu man eespersi, iss pe'vod man, eft aksal labz. Tu eft til labz, til mihsch, iñ neiveens zits zilwels us jemes. Tu mans weenigais, mana swaigsne, mans saphnis! Jaki, istunahimes! Es wifis pastahstifäu, wifis isbiltesfau! Jaki, ee slatees man aqis, mani srdi, mani dwehfels, un tu redsi, zil tihra un slaidra es efmu. Es peederu til tei, tei, manam weenigam! Jaki, apturi, dahrgatius, peeturi! Es bishbos no lewiss, tu eft til launs, til schausmigs! Waj tew las launs prahla, waj gridi mani nogalinat? Atjehdsees. Jaki, nenoseedsees! Grafs domaja, ta tew nelabs noluhs, ta tu mehels us muhsu dshiwibam, tadehs wirstch islebha no wahgeem. Jaki, jaki, ta tas nau teeja! At slatees iatshu! Kas tew no manas dshiwibas! Kapebz mitt, mihsais, dshiwosim! Jaki, netopi noseedsneels. Nenoauj mani, Atjehdsees! Ha, kahdas isbailes! Ha, valihgå, pa'libhå!"

Wina fauza un Needsa išmisumā, raustīja Zati
pee swahrleem. Blatmale nosrita no galvas, veħejid
pażebha ta' gaifà, la' fis-spublis ta' ar filo fähdicautu
eellidha misa.

Jäki eitwainoja latcs Bjankas wahedas, duhra irid i la neafis nafis. Ne wisu winsch dñirdeja, Wehjicqoisnefa doschus aif muguroas runatos wahedus prorjan. Vanasam winsch nojehðsa, no fa wina pafo-scheeri bijas, kapebb grafs islebjis no elipaschas. Eð, ta, winsch domaja, lee domä, es maretu teem launu nodarit. Ni lahdi neleefchi! Ni lahdi negilwelhi! Winsch teeflos pebz to dñishwibam! Gui, lahdi beskaunas. Bil nelcreetna schi Bjanka, zil wiltiga, mëliga! Breefmigi launs aselis vahrenehua ta prahus, Welnijschla doma eewlnoja wina ajsinis. „Ja teem no ja tif leelas bailes, Iai tab ar eepasihsta...“

Wünsch faráhwa stingri groschus un fíta at pahtagur us putás kuhposcheem firgeom. Wünsch brauza apapalu falna stuhri, aif fura zelsch tchuhkstweidigi weda stahvā celejā. Pa labo rofu pagehlás eqju mesch, pilns at leeolem almenem, it là titani tos buhtutur pefswaidijuschi. Pa freisi bij paflibha pegabse,

Julie Meaford

Fr. Bahrdas wehstuless

71.

Limbachos, 4. VIII.

Un astal swethdeena. Un astal man tem ja-
rakta. Bei schoreis gribetu rafslit firds, ne
roka — so direkt das Herz allein. Un roka

jau buhtu art ar meeru to laut, bet wina ta
sirds jau newar nelo isdarit un rokai atkal ja-
nahk palihgā. Tawu pehdejo wehstuli dabuju
wakar. Ta un ta preefschpehdejā (lurā tu
dufmojes us tām skrihveru meitam) ir til
mihlais, til sīfniqas un mihiqas, ka man islaot
bijā pat rokas jaaisneids us to pus, kūr
domajos, ka tu eſi. Tu mans māsais Inīsch,
mana mihiqahā dāhrgā dwehfelite — es peederu
tew ar sawu pehdejo aſins pīleenu. Tu jau
gan to ſini, bet tew jasim tas wehl weenichehr
no jauna. — Nu bet, Inīsch, man tagad nav
nemaj til labi gahjīs. Pagahjuscho festdein
es atkal isdariju tahdu multibū, kura man bij
jasamalkā ar pahris deenam galwas fahpju un
wehl lihds fchim brihscham nav apetits fahrtibā.
Tilai fchodeen jau gandrihs ir pawifam labi.
Un labi ir ari tas, ka mans preefschlaſijums ir
jau bijis, jau wakar wakarā. Publikas bij
deesgan māj, winas wareja buht art wehl
māsak, bet tee intelligentee eſot ſoti fajuhfmi-
nati, kaut gan aſi jau minetā zehloka natureju
winut māsleet glehval un peleksat nela Balkā.
Schodeen nu domajū braukt us mahjam un tad
dees waj waits fchurp abraugz, jo prom brau-
gamais laiks ir jau durwju preefschā. Kā jau
aſktiju — domaju braukt 14. VIII. un ja
eſi Rīga, tad latrā ſinā nahz
ſtaſziju. Bet ja 14. nav, tad deenū wehlak.
Ar dīhwolli neefmu ſlaidribā — dabuju no
S. kundes atbildi, ka wina to dīhwolli atſtah-
jot un pahrejot us Antonijas eelu, bet winas
dīhwolli paturefhot winas wihra māhte, ta ari
to iſtabu iſihrefhot un es winu warot dabut.
Domaju rafſit, ka patrun — ja wehlak nepatihs,
tad jau ir laika deesgan iſwehletees. Bits nu
nelas jauns nav gadijees. Pag. festdein "Vā-
wijā" nodrukoju lahdas 5 waſaras idiles, to
ſtarpa ari Raudupiti un weenu diſti tragisku
idili par kahdu nagi jeb „Rādiju ſalo“. Bet
tos tew parahdifchu Rīga. Schorih dabuju ari
wehstuli no S. kundes — ſchowafar pīnīo ar
laipnu aiginaju mu braukt zeemos. Bet braukt
jau nu gan netiſs. — Un nu, manu putnī,
dīhwo un ſini, ka es tew eſmu labs — bei
gala — un ja weena otrā leetina ari iſnahk ne-
patihslama, tad domā par to un aijmirsti ſitu,
jo mehs eſam draugi — no debesim iſredſeti.
Un Deens lai tewi paſargā. — Warbuht us
laufeem ſchi wehstule tew buhs pehdejā.

72.

Seſtideen 6-08.

Manu putnī — biju jau noſehdees rakſit
tew, ka rihtu mehs tilſimees 2-08, bet te uſreis
veeſwana un Limbaſchu fuhrimanis atnes manas
leetas un ari melnos fwahrkuſ. Tagad nu
ſlaidri neſinu, ka rihtu buhs — waj aubrau-
fchu us to „Seemeblahſmu“ waj ne? Tadehk
ari newaru uela noteilt par to rihtu tilſhanos.
Domaju tā: ja es neaiſbraukſchu, tad aijeeſchu
vee tewiſ — tas iſnahktu tad ap diweem. Bet
ja es aijeeſbraugz, tad tew jaatnahk pīnīdeenas

wakarā pee mants — latrā ſinā — lai ar
drufain wehlak ap 1/210, tas neſkahdē. Es ieo
parahdifchu, lahdas man ſekes, ſandales, mehels
drehbe un dweeli. Tā paleek. Un tu eſi man
mihlais mihiqas Inīsch — muhiſchigi un
weenigi.

73.

Manu mihiqo Inīsch — es latkam tomehr aij
braukſchu us „Seemeblahſmu“. Bet riht man
ſtundas ir tilai no 12. Atnahz tad pee man
preefschpusdeena, iā 1/211-08. Gaidifchu tewi.

74.

Waj tu newaretu peektideen aſtreet us brijs
tiau — man brahlis atfuhjtis ſaſtiti abolu,
ſtarpa teem weens ſpezieli preefsch tewi, es ieo
to atdotu. Man ſtunda lihds 8. Ja?

75.

Manu Inīsch — manu mihiqo Inīsch — ſchodeen
man tā ka ſlumji bij ap ſirdi no ſtundas nahts
— par to, ka es tewi newareju ſatiti. Man i
aifween tā, tad laut kaſ ſahds noteel, kaſ it ſi
man glaimotu un ſliktu man labi justees, bet tad
tewiſ nav ſlaht. Tad man tuhlin ſahda ſa-
juhka: ja tu ar buhtu te, tad jau waretu par to
jeb par to it ka papreezatees, bet tad es weens,
tad nav wehrts. Tā ſchodeen es wareju it ſi
lepnī ſuhtees, ka man jau ſanahluſci ſildauki
kuſiſtu, ka klafe palikſi par maſu un man bij
japraſa leelaka klafe. Bet iſrahbijas, ka man
jau wiſleelaka klafe it un ka leelakas waits non.
Tā. Un tad jau es wareju it ka lepnī huk
(ja ka ſas nebuhtu ſmeekli) un ja es ar ſi
waretu ſopā us mahju eet. Un tā man nej
lahdi peedſihiwojumi ir bijuſchi, par ſureem
nav wehrts ſche ralſiti (iſtahliſchul) un tad
man atkal us mata ſahda pati fajuhia viñahza.
Manu Inīsch, manu māj Inīsch, mehs eſam to-
mehr draugi, ſitadi, nela wiſi ziti.

Tu duſi manā ſirdi,
ka debeſs juhtā duſ —
ta peeber baltā ſwaigſnem
wiſtumſchos dſitimus.

Es ſtahliu pats un brihnos —
zil burwigas gaifmas te mirds.
Ak, kaſ to buhtu domajs —
tu mana nabagā ſirds ...

Bet tad tu atnahki? Peektideen man ſtunda
buhs lihds 8. Warbuht tad tu atnahz. Bet ja
neiſnahk, tad ſeideen 11-08 pr. puſdeena, ſe
feideen ir brihwdeena. Tā tas paleek! Man
ſtirdsmihlais draugs —

76.

Wakar man bij jaect us ſkolneeku mehgī-
juſmu (deſlamaziju) un newareju mahjā buht. Es
tut mir sehr sehr Reid! Nu neſinu, tad nu no-
reju redſetees. Peektideen ſailam tew lihds? Un
man ari 2 ſtundas wakarā. Bet warbuht
pehj wakarānam — ap 1/210 — es aifahpju ſi
laiks ſmuſ. Paſlatees pa logu! Bet ja zu
tad es neſinu. Tilai ſwehdeen jau latrā ſinā

tew janahk pee manis — ap 1/24. Veanu mihlo mihlo Inia.

77.

77.
Vau mihlo Inia —
vnu schowtar pehz stundas — pehz 8 pee te-
wes, bet tewis nebija mahja. Zahds pirksta ga-
rumā skulens man ta teiza. Tad es gaidiju
tevi lihds 7 min. preelsch 9 pa eelu staigadams,
bet nefagaidiju. Es domaju, ka schodeen tew
stundas lihds 8, bet laikam buhs ilgal bijuscas.
Un man tik toti schehl, ka es tevi nefatiku, jo
rihtvalar man preelschā 3 gabjeeni: us drama-
tisko kurju statu valaru, us Engliht. Beedr.
jauno telpu eefwehtischau un us weenu leelu
dsimumdeenu. Un us weemi laikam latra finā
aiseeschu un ta tevi nefatiscsu. Un peektdeenas
valara man 2 stundas — dees ka tad! Paleek
tikai festdeena un swedtdeena. Un tad man tik
schehl! Mans mihtais mihtais firdschikhstais
draugs.

78.

9.VI. 14.

Manu Inuzin! tawu wehstuli dabuju fest-
deenas wakarō, taisni tad, kad biju paschreis at-
nahzis no pirts, un bija tahda weegla puskrehs-
ling, ka tilko, tilko wareju wiku klafit. Mans
vezakais brahlis bij klacht un es winam parah-
diju tawu bildi, winam tas toti patika un winsch
diki omulgi smihneja. Man pascham tawa
wehstule it fa majak patila, sevitski tas, tur tu
sati, ka man wairs garas wehstules nerakstischt
un ka tu waretu tagad daudsal zeest, tas ir: ka
tew jau wijs it fa weenaldsig palizis, nowezo-
jees. Bet tas nedrihksit buht! Un man leelas,
ka man buhs tew tilpat garas wehstules ja-
raksta. Jo zitadi tas nosihmetu tildauds, ka
pumpurs fawihst, pirms winsch paguwis pilnigi
seedā isplaukt. Manu Inuzin, waj tad muhsu
firds seedos tik maj spiehka? Bet tad es nupat
atkal islaissi tawu wehstuli, tad man atkal likas,
ka ta tas nemaj naw domats un ta to nedrihksit
saprast. Tas nosihmetu turretees pee burta un
aismirst garu, aismirst tevi paschu, manu
Inuzin, kuru es to mehr deesgan labi pasihstu.

Mana dsihve zitadi eet atkal parasto gaitu.

Latweeschu filologu bee- dril as gada sapulze.

(Beigas.)

Apslatism tagad brusku paschu manuscriptu.
Winsch sahkas ar garn weltijumu un wehlejumu:
„Denen Wohl, Ehriwürdigen, Groß-, achtba-
ren und hochgelehrten Herren Superintendantibus
und Präpositis, wie auch Ehriwürdigen, Vor-
achtbaren und Wohlgelahrten Herren Pastoribus
und Priestern in Lieffland, Curland und Sem-
gallen thue ich wünschen Gottes Gnade, Gute
Gesundheit und alle selige Wohlshärt von Grund
des Herzens.“

Tahlak Langijs peemin tas gruhtibas, kahdas

tam bijuscas pee darba weikschanas. Ja efot
taisniba romeeschu isteizeenam „Tanta moles
erat Romanam condere gentem (Tif gruhti
bija nobivinat romeeschu zilti)“, lo Langijs tulles

So viel Müh es gekostet hat
aufzurichten der Römer Stat,
tad ar tahdu paschu teesibu warot fazit ari
winsch (so billig wird man auch von der Letti-
schen Sprachen aufzpolitung ausrufen) „Tanta
moles erat Lectorum inducere lingam ieb

So viel Müh war in allen Dingen
Der Letten Sprach rechts aufzubringen.

Re tikai Manzelis sawā Lettus (las ijanahza
1638. g.), bet ari Rigas garidsneezibas latwee-
schu lihgschanu grahmatas preelschwahrdā M.
Kleinshmidts atlahti aissnis, ka latweeschu was-
loda efot wehl toti truhziga un nelahdas no-
teikas pareisibas wind naw (die lettische Sprache
sind noch sehr mangelhaftig und zu keiner voll-
kommenen Richtigkeit gebracht). Ari ikdeenischke
pedisjwojumi leejinot, ka latweeschu walodā fa-
stopami lihds schini nedfirdeti wahrdi un teikumi,
pee kam dauds las paleekot apflehpits, lo latwee-
schī leetojot. tikai sawā starpā, bet las lah dreis
ar Deewa valihsu nahfschot deenas gaismā (son-
der es bezeugt auch die tägliche Erfahrung, wie
noch in ihr Vocabula und Phrases vorfallen, die
mann vorhin nicht gehört, auch noch viel hinter-
stellig seyn, so die Letten unter sich gebrauchen,
aber durch göttliche Hülfe ans Tagelicht kommen
werden).

Tahlak winsch aishraha, ka lahda zita sawā
darba preelschwahrdā (in der Vorrede meines
lettischen Bademecums, par kuru mums nelahdu
sini naw) efot peewedis fwarigus eemeislus
(wichtige Rationes allegieret), ladehk winsch usne-
motees bei saweem daudseem basnizas peenahku-
meem wehl schahdus darbus. Te winam atlees-
kotees tikai peebilst, ka winsch to darot pehz
Deewa, augstakā waldneeka pawehles un winam
sawu darbu ari weltijot. Winsch peemin ari fa-
wus nelabwehkus un aishraha, ka tee efot wi-
nam toti dauds nepatischau darijuschi, tildauds,
ka winsch grubeis sawus darbus multigo usbrus-
kumu deht pilnigi pahrtraukt (meine lettische
Scripta ob mororum impetum suppressim) un
latweeschu ralstus neisdot. Bet tad superinten-
dents Francke efot teizis, ka winsch nedrihksit
sawu mantu turet apraktu semē un tamdehk
winsch ari scho grahimatu usraffstijis. Winsch
wehl reis atgreeschas pee scheem nelabwehleem,
fazidans greeliski, ka weegla efot neewat, ne-
ka atbarinat (vāon mōmēsthai è mimeisthai)
un nobeids sawu darbu ar augsdmineto chrono-
logisko aishrahdijumu.

Wahrdnizas faktumā Langijs sneeds daschus
gramatiskus aishrahdijumus par wahrdu tahlku
latweeschu waloda un pehz tam fakt sawu wahr-
dnizu alfabetiskā tahlribā. Tomehr alfabetiskā
tahlribā beeschi teek pahrtraukta, jo pee tahlka
wahrda pehz afoviazijas wikan eenahl prahā ziti
nosihmes sīā lihdsigi waj pat preteji wahrdi,

Letus winsch ori peewed. Pa reisei winsch ilustrē
savus peemehtus ar israileens no taatas dsee-
finaut, peem: ?

Kursch Putnis agre zella
aggre slauka Deggunting.

Wahrdrniž fastopam labu dafu tagad wairš nesevojamu wahrdu peem, aählatnis "ein Bau-meister", Achlašhana „des Baues Zimmern“, denclt „wlingen“ depsa „trupis“, tas patis kuppadiſcis, laukis, dulls „braun“ bullanis bährs „schwarzbraun“ juhra lade „eine Meer-lage“, lalts „schuldig“ (vehdejais laulam no leis-fchu walodas aishnemis) taroki (lowahrni), Leete-nihs ein Kupferschmied“, plentähjt (söhbit) „suchen“, swahrpt (urbt) „bohren“ u. z. Ari pilfehtas wiſch peewed wezajos noſaukumos, peem. 219. lapā wiſch miht Rihga, Rihtauja, Klaipada turpat (ſā leifchu walodā) wiſch dſih-wo Brubhos, weenā weetā Dangampili faug wezā wahrda par Raujeni, Kuldigu par Guldi-gu. ſā fauās peesihmēs pee Siimberga īga ſkojuma aishrahiči prof. Endſelins, Langijs peewed wahrduſ kurſchu iſrunā: kārſts, dārbs u. t. t. Bitti wahrdi ſpeziali kurſiſti: ſtengtees „ſteigtees“ mandet „prüfen“ lemt „böſes Wün-ſchen“. Salara ar io prof. Endſelins wehl aishrahdai uſ pascheem jaunakeem uſſlateem, ka widus laikos tagadejā Klaipedas apgabalā leifchi nemaj Ithdi juhreat nebijufchi aishgahufchi: tur dſihwo-juſchi kurſchi, no kuru ſajaufſchanas ar eezelota-jeem leifcheem raduſchees tagadejee ſchemaiſchi. Štipri kurſiſtais un beſchi ar leifchu walodai tuwais wahrdu rafſturs Langija wahrdrniža at-kaui domat, ka ar Rihzas un Bahrias eedſih-wotajus ſinamā mehra eespehjams uſſlatit pat leifchu un kurſchu ſajaufſchanas resultati, tifai ar pahrswari kurſchu puſe. Ari zitadā ſinā ſchi wahrdrniža kneeds ſcho to jaunu par daſchu wahrdu ijjelfchanos un liſteni baltu walodas. Gra-maitkai, turpteti, pehz prof. Endſelina domam, neefot leela ſinatniſka wehrtiba.

Prof. Schmidts aizrahdā uſ to, ſā arī etnografiskā un kulturas vēstures ſinā ſchi wahrdeņa ſneids vērtīgas ſinas un paskaidrojumus, peem, vītač ūſtopam wezo noſaukumu nofe „Schwiegermuttier”, aizrahdījumus par vātna-geem, apgehrbeem, apaweeem u. t. t.

Tas fakts, ka manuskripts diļvis un pus gādu ķīmēnius nogulejis bibliotekās, ne no weena nepamanīts, išlaidojams ar to, ka vīru turejuschi par pastilstamā 18. g. f. darbinieka Jelgava Langes wahrdnizas manuskriptu, kura, kā ziņa, išnāja 1772. (pirma dala Oberpale) un 1777. gadā pilnā veidā Jelgavā. Manuskriptam už vākta eelsēja pusē pagadušiem ari kāhds bibliotekars uzsakstījis atcezigu pārlaidrojumu. Tākai sfogad, kad par manuskriptu cīnītērējās Walts biblioteka, kluhda ir pamanīta un bibliotekars Jūls uzsakstījis ar sākumā tīti lihbsās atcezigu pārlabojumu.

Sapulze atsifist, la jasper wisi foti, lai wahreda-
wigu drikas iidoiu. Ihfa laila dehl tas nebuhs-

fchot tomehr eefpehjams un tapehjs winu pagai-
dam nofotografes, lai pehj tam isdotu no foto-
grafijam.

Beigās prof. Endselins nolasa gada pahra statu. Pagahjuſchā gadā noturetas pawiſam 9 fehdes ar 11 reſerateem. Munajuſchā beedri P. A b u l s par ſenlatveeſchu ločlii uſtralſteem, Fr. A d a m o w i t f ch s par Dundagas iſa lofnes fonetiku, A. A h b e l e par steepas intonazijs pahreju krihtoſchajā, E. D i h l s par lažbu ſengreeļu lažtu telſtu, J. Endſelins 1) par algentu lejšu tagadnes zelmos, 2) par atahla wahrda etimologiju, P. A i ī a u l a par latw. tautas dſeeſmu pantmehtu, R. Straubergs, par daſchām latveeſchu burvibas grahmata, P. Schmidts par ſenlatveeſchu dſimtu, R. T i a n d e r s par Merkela „Die Letten“ wina laikā beedru uſtivehru un T. Seiſerts par J. Alimana dſeeſmu manusſriptu. Pa dalai ſhee rakſti pehj tam jau eſspeeti. Notezejuſchā doribas gadā eſspeetiſ beedribas treſchais rakſtu krähjums. Preelschneegiba bijusi zitadi wezā, tikai par preelschneela beedri prof. E. Felsberga weetō eewehleis prof. P. Schmidls. Uſnemti pawiſam 11 jauni beedri un 1 koreſpondejoſchais beedrs. Miruſchi pagahjuſchā gadā goda beedri Sr. Barons un A. Bezenbergers. Gada beigās ir pawiſam 1 goda beedrs, 2 koreſpondejoſchais beedri un 39 beedri. Bes tam wehl prof. Endſeline ſneeda pahrſtatū - par pag. gada bibliografiju baltu un wiſpahrigās filologijas laulkā latveeſchu valodā.

Selojoschás wehlefchanás par preelschneelu nahlamam gadam eewehl prof. P. Schmidt, preelschneela beedru prof. J. Endselinu. Seltetaru pahriwehl lihdsschinejo. Bitti amata wihi paleek tee paschi. Beidsot usnem par beedru agron. H. Endselinu un paugstina beedru naudu nahlamam gadam us 1 latu.

- Dozents E. Bleje.

Rafstneezibas fritifa.

Andrejs Upīts. Laimes lažas. Reala pasaīla 5
għelleenos. Dramatiskā literatura Nr. 1. A. Gulbja
apgħadid bā, Riga.

Ar ūko darbu Andrejs Upīts savā dramatisķā gaitā spehēs foli us preefāju, atsvabinēdamees no teātīrem deenas notikumiem, labpus Upīts mehds apstrādāt savos dramatisķos darbos, tādā faktūrā radīdams, varetum teikt, dramatisķus seštonus, bez palekošas, ilgtoskas iebrīvības, kas nojaučīirst un aismirīstas līdz ar loiku, līdz ar pahrejojošo deenas jautajumu. Šīni jaunajā Upīša darbā mairis uztvaram uztvert teātārā gadījuma rakstura waj loīla parakādības, bet Iugas ideja un darbība ir jau neitrālisēta no episodistiķa. Še apstrādātās jautajums par laimi, par dzīvībes labības īspārē. Kotram uztītītu tāhāda nelaimē: Blauleenei Mihgina aizis flekspē laukā, laikta apnēta, Tauleenei wiſas fileš veestāhābīt, Sibuleenei wiſas spoles iruži nosī, Bu- leenei pa wālareiem meegs nerābt, Bultim alus ne-

cubgāt, Deepslinu skroders negrib preget, bet arī pa-
šam skroderam Bultinam nefas neet labumā, to
pleiē, tas apjūvīst, to vihlē, tas irīt loulā, to ee-
wer, tam aizmīrīt mesglu cīsseit; tāpat vihreem la-
bi nelīgājās pa mēsēju, malītu fungam zehriet. Vi-
gaida, tad pāriminu dehleins Jēzuslā pahivedis Vai-
mes labzi, tas vijas nelaimes aisdurū. Labzis to
varot, tā tētgāneete sīblejuši. Jēzusla, Andra un
Bultinsch nu braug peļz labītācā aiz mēscheem un
pahe upem, tā to tētgāneete usdewuji. Bet Laimes
labzi kārs dod, ait var: skim braugeenam peļz
labītācā einteresētē seedo gan laščofus, gan zim-
bus, maiši, galu un ousas. Brāvejst pahived we-
nigi labītācā adou, tucu wihi lopigi ar balto tētgā-
neeti nosjog fungam, tas pašču labzi līdzīt saweem
balpeem noschaut, neivaredams no tētgāneem at-
lautees. Baltā tētgāneete nu atbur vijas posta ap-
fehtīos peļz Jēzuslas, Andra un Bultinsaa norādi-
jumeem, fūrus tee weissli iſspēlē. Nu jaiguļst pa-
saudeitā manta: jaada zimdi, īčalle, ūčījui jauns
laščofs; t a g a d w i s s p a s c h e e m j a d a r a :
lupenās jarol, pagalmi jašlauka, ledus jazeht, ū-
gari jauved. Viši dodaas pee darba, jahtas jauna
dsilvē un vijos logoš atspīhd faule. Labda buhtu
skis realās pašas fabula. Bet pašalu wihi: man-
faust dehī naimā, weenfabrīchā ustevehrīuma, dehī
grotefī ūhmetām personām un išvesto situāciju logi-
lās, par realu — tā kātē ūhmetā pati dībīves parce-
iba, tā wiha wišpāre nav nela fantātīla, tās ne-
vibutu ar prahītū iſſatdrojams vaj dabīgi eespehjans.
Uſnemīm to tā! Lai gan paſihdamī ūpīti un wiha
literatīfs tendenžes, waretum ari te atrast wiha
studinato ideoloģiju, bet jāhe wiha now tīl laiži uſ-
tāvīta, nedī ar apstrāhdā, bet waīraf aīstāhta uſ-
— pašas rehīna, tā tā par wihi ūhoreis neruna-
sim. Ba dalai ari tamdehī skis darbs augstā rehī-
jams par wiha ceprēlēshējeem un gubst ari paleoko-
fāku literatīfi mahtīlineigāku wehītību. Jašata, tā
“Laimes labzi” stīls labāt iſweidots, tā ceprēlēshēja
tomedījā „Pēlētāja Šusmā“. Šīmīga, bagata
tautās valoda, vijas iſteizeeni, falibīsinājumi. Peļz
Nāsiņi gara uſrāstītās lomedījās „Pēlētāja Šu-
smās“ ar weenu notikuma weetu un laiku, „Lai-
mes labzi“ gandrihs ūoleidoſlopiſti norisīnājas Jēzū-
las, Andra un Bultinsa braugeens peļz Laimes lab-
ītācā. Ūpīšham ir dramatisķās uſbuīves iſjuhta un
iſprātie; wihsī redī un eebomājs aīstātīšās per-
sonasīcas darbību un ūhwoſlīus. Ūpīti prot atſewiſ-
ķus ūlatus un pat zehleenus uſbuīhet dramatisķā ce-
rendo, radīdams dībīvus dramatisķūs ūepeītīus un
lahpīnājumus, turi iſſan pahleezīnoschi un plātīki,
bet ūhabda pat lahpīnājuma trubīft wihsī darbā, lopā
nemot vijas peegus zehleenus. Tā tas ir i „Pēlē-
tāja Šusmā“, i „Laimes labzi“. Leeta ta, tā pa-
ſhāi domai trubīft dramatisķā iſweidota atrisīnājuma,
bet wiha ūhabda un tad lugas gaheenā aīſhertojas we-
nigi daſchādās marīagījās, peemeīam pirinā
un otrā zehleenus. Bet atrisīnājumeem jaſa-
la, tā tee peļz labi uſbuīvetām situācijām naiv-
waīrs tīl pahleezīnoschi un brihsčam paleek gausi.

Wispahr jaſala, ſa ſch b gebleenu realz paſala
bod weelu ſviftam ſgenitlam ifweidojumiam un gro-
teſli weidobas perfonas labu iſteiſmes ihöſelli teb-
logeem.

Barafas dərbibə işvəbənni atı us məşəfəm tətbiq etdi.

3. 雜

Matifici.

(If distinctes appaistez.)

三

Draudses dsihwe, eerafðas un no-
teiunni. Wiðspilniglas finas þer draudses dsih-

vi, eerafjam un noteikumee mēssejamas deubes iisitajīas astos. 1684. un 1728. g. iisitajīus dati bāsnīgās attīlās iecīts nav atrobani.

Tresjå wijsdagha notitiehā d. un 6. maart 1739. go-
dā.

Vecs R. Stafles Israelfeem no bāsnīgās kvarības
paheļuļložanu išdatījusi komisija ūložībā jaftahā:
Izīzīgais preečīsfērēdētājs, vīrsbūtnīgās preečīsfērē-
neels Valtasaels von Stampaņhauzenš, generalsupervi-
tendenīs Jelabs Benjamīnsf. Jīsfērē un zīti. Ves-
tant komisija pedālījuschees muischū paheļpākohī
draudses frolmeisters, pēhēminderi, wagari, daſiņ
faimneeli, lā ari Jaunās muischās bēhōsenīvēs
„Seemels”. Vecs deetīwahēdeem bāsnīgā komisija pil-
nā jaftahādē denufēs uſ Vurtneelu pli, kuri noturē-
jusi sehdi. Vispirms tikuši noprātināti Drajalavas
un Wilseru muischū laudis, vaj. tee veģi īpat,
ka 1720. gada iiiiitāzījā Ioniſatets, teicot festbeenās
likhs tumfai nodarbināti un trijos augstos svechtīlos
no darba atsivabināti tikai svechtīlu pirmās deenās.
Semneeli apļeziņajusī, ka tagad trijos augstos
svechtīlos teem teicot dotas diwas bēhōdeenas.

Komisija nolēmuši, ka strahoneeklē felddeenes
trestāz zehleena fahšumā no darba atlatschami māj-
fās, lai varetu fataisīties uz basnigu. Pirmideenā
darbi fahšami arī trestāz zehleena fahšumā un fah-
geem nāv briķu par to strahoneeklē sodit ar 10 pa-
reem rihschu. Draudses māžītajam uſdots stingri
raudstībes, lai muisčas laudīm un strahoneeklēm
tilku latru deenu pašķari tureti. Tāpat tam bij ja-
raugas, ka basniga tees tāhetīgi apmelleta. Bīsmal
weenam no latras mājas latru sveibīdei bij sabutī
basnīgā. Par kājo noteikumi uſevelrošanu pec
draudētais ar ūods: dienas pirmās reiſes — naudas
ſods, bet pēc trestāz iſteihschanas pēſlehgšanā
peē basnīgas fauna ūaba un publīfīas rihsites. Par
olus un brāndiņšna dīseršanu sveibīdei deeo-
wahcdlaſta ūods 40 marcas basnīgas lahdē; 8 deenās
peē maiſes un uhdens waj 10 paheem rihschu peē fau-
na ūaba. Ūas pēdsehrees egaļjis basnīgā waj mā-
žītajn spreibila laiſa trauejīs, pirmo reiſ ūodums ar
pēſlehgšanu peē fauna ūaba un 10 paheem rihs-
chu, otrsreis ar 15 paheem rihschu waj 5 un $7\frac{1}{2}$ bal-
derā basnīgas lahdē. Ves tam māžītajis un draudē
publīki noluhdsami.

Kronikā atsiņīmēs ielōdīs tālāk urīgs atgadījums:
1788. gadā Bafatas īvehtītās Wilšenā Mestera Jahnis Jespera dehls Jespers sitišs ar pārītagu Kurfīneku Steiga Johna dehlam Jesperam, kas bāsnīgā pārīca spredīta laika bijis aizsnaužēs. Izsākoties troksnis un mājdzīvījam bijis jāpabeigtur spredītis. Tā tā sītējs guļētāju grībejīs tīsā modinat, tad sītējam un deevīnāzīdu traūgetājam pēcspēcīgi meeglis jods: 1 dalderi bāsnīgās labēs noj 4 pahri rīħīšu vee fauna staba. Šo ēku bahrgees noticīlumi ar latīnā gadi papildināti un 1788. gadā nolēgīs bez leelas rojādzības bāsuņu - attīstītā vrečīšu īveitīšanas, kas atgās bāsuņu attīstību — sākīja ar 2 maršam. Vēlāk sākās rāķīšanu īveitīšēnā sākīja ar 1 dalderi.

Wijstojas komisijas stingri ronitstjās, ka tām iepildīt 4. marta 1897. gada noteikumi par teicīgu dibināti. Čeļve noteiktati noteiga, ka seniņu laikā

nav briķis eeluhgt waits par 12 pašru ieešu un
scheem lopā ar bruhti un bruhičanit išdīrt 3 stopus
brandvihna un 4 mužas alus. Rāhsu meelaſis ap-
gābdajamaš no bruhičana un bruhičes. Ja īahds paneh-
ma lihds ehdeenu, tad tas tika atnemis, pēc tam
ustāhbitajš dabuja puši, bet oīra puše peenahjūs bā-
nizai.

Sāo noteikumu neispildītāji, tā ati nelūhtgi weesi, ja tie kāhsās eeraðas, jodami ar 6 pahri rīhīšķu. No 1789. gada uſraubīja par sāo noteikumu iipildīšanu bij uſlīta pehrmindereen. Ar 1776. a. noteikumeeem pehrminderu pilnvaras iehi tila par plāšinatas: teem bij ja buht wiſās fawa noivada kāhsās, lai raudsītos, tā wiſi uſ godeem atteegigi noteikumi tieel godam iſpilditi. Noteikumu pahrlahpejam draudeja ſods 5 pahri rīhīšķu. Vēs tam bij stingri noteikts, tā kāhsās gan brihv svehldeenā sahīt, bet nebij brihv īwinet ilgal par 24 stundam. Kāhsās bij aīsleegts piedzītees, trokšņot un ūdābit; pahrlahpejam — 5 dalceri ſods, no kura uſraubītājs dabū weenefidalu, bet pahrejo bāsnīja ar nānageem uſ puſem.

Täpat kristibas kõ behões bij stingri aisseegits pree-
bservees. Aisseegits bij ari nakkis preefssõ Leedas Luh-
dšamäss deenäs liit kult un Luhdšamäss deenä jahadat.
Par sõho noteilumü neispildisõganu fodija: muisjä-
neeku un wahzeeti ar 10 dalbereem, bet semneetu ar
1 dalberci mahgitalju atraitnu läfei par labu. Ja sem-
neels nespõehja mäsfat, tab dabuja 3 pahci riiklõgu.
Wisi sõhee noteilumi bij mahgitaljam 4 reisës gadä
draudsej no längeles janolaşa, bet noteilumi par lab-
sam jaatkahtio pree lounasõhanas.

1789. un 1768. g. noteikumi nosāka, ka viņiem
iesvēhtameem jauniešiem, fā ari teem, tas grīb
laulāties, jašin viņi pēcī māžības gabali un ja-
prot iſſlaidrot vīnu faturs. Viņi šķēr stingrē no-
teikumi pastāvēja līkdī pat 1832. g. tad ar dīmītluh-
šanās atgēšanu 1819. gadā viņi atlīta. Viņi
zījas attīstībai parasto suhdsību un ūheļofšanoš par
māžībeam un buršānu, fā ari par ūeedoſčanu miru-
šiem, lā tas bijis zītās draudēs.

A. Melnaltinis.

Spanijā.

(12. turpinajums un beiķas.)

Uigreesees no Monferrata Barcelonā, atradu fa-
wus beedrus domās par prombraučanu. Neive-
nam nepatihi, iwisās malās karaspēks, polīzija, īna-
da un gluhnosčas slepēnpolīziju cīs. Otru rītu
wiši wehl iſliņst pa pilsehtu eepirktees Španijai raf-
kutrigās leetas, augļus, jaſbumus un konservi, jo
paredsams garšu un grūtīš braugeens lihds Minle-
nei. Dīni mellejam sāhīvetas vihnogas, jo tās
scheit ir labas un lehtas un arī iſtūrēs lihds Rīgai.
Wehl jaopmaina atlīkučas pesetas frankos. Zil re-
setu wehl wajadfigs lihds tobeschāi eebahšu weenā
westes fabatā, zil atstāhju par peemirku — otrū Šeheh
paņisam ūklietees no scheem fudraba un waro nau-
das gabaleem, kui par muhšu metala naudu stāhes

nežalihsinami augstās kultūretē sīnā. Mūžu nau-
da uſſlatāma par paaugstītu ūhmeju mu. Žons ir
weena plāhīne un ūhmeju oīra, un pēc tam lat-
weescheem ūveschās wahjīfi modernās līnijās un gra-
matīfi nepareiſu mahīlineela paraſtu. Kautrejōs
vienu ūpaneeſcheem rābīt iſſlaibrojumos par ūatīviju.
Buhtu pat lepnis ar iſgahsteem Šallalna projektem,
žuras ir iſtās un išpatnejas ūkulpturas ar niauſeju
zilni. Španijas nauda arī foti ūkulpturela, paraſti ar
valdneela galvās zilni, viena wahedu un uſrafītu.
Por la gracia de Diōs weenā puſē un walsts gehrbo-
ni, walsts nofaulmu un naudās leeluma ap ūhmeju-
mu oīra puſē. Weena lauwa Španijas gehrboni ir
wehsturigi raduſees, mūžu tſhetras lauwas no gai-
ſa grahbitas.

Atlikusāo laisu paivadam veidsamā, ilgā un svī-
nigā pušēcā. Par brihnunu, neweens no wiſeem
fesfēem neiſtruhēſt. Viſu ſinfahribas apmeerintas.
Kātrs fēm̄ nes peeredēſjuma ſmagumū. Man lau-
los falnu gurdenums un dīſīlā ūejaſ aqis rehgojs.
Pahrunajot nobrauktio ūelu, wiſdīlāk atminā wi-
ſeem eegrauſuſčās ir wehrſchū zīhās, lā ſpīglotā
ſpaneefschū ralſtura iſteižejā, tad fantaziſtā pilſčā
Toledo ar ūalo krahgoscō upi ūem tilta un ūaulainā
Alambra Granadā. Austrinā Ŝewiža palikuſi mišta
daſāhu eelas ūatū deh̄. Celas muſikantu paivada
dſeefma un laſianjetes. Up wiñu ūalafas pušandsā
un eefah̄ deju. Tad abi wingrinamees naudas ga-
balu ſiveeſhanā no ballona. Ŝawā atminā dīſīhwu
pahrneiſchū wehl māhjā El Greko, Irahſoto ūluptu-
ru, trihsas katedrales un Monſerratu. Ari brauzeens
no Walensijas uſ Barfelonu pa paſču juheas ūraſtu
naiw weegli aismirſtam̄. Weetam wiſni tilko neap-
ſchlaſkt wiſgeenū, ūitur juheas apalīhā pagabjuſi. Val-
tas putas ūitas ūinschāinos ūraſtu.

Italijas ehdeenus rāsturo māšaroni un vības, Francijas daudzais ehdeenu ūtis, Spanija? Rejnu, tas rāsturo Spanijas ehdeenus, bet tomēr man vīni garīgā labāl par Italijas un Francijas fo-pā. Esaļašs ar sīvīnam, pahreel supā, sīvīs, galī un nobeidsas ar auglu vībī galda vīdū. Vīsu pāwada sālans vībs.

Slatotees pehz bagaščas leeluma un patikas, zits
stāgijā eerodas automobili, zits ūrgā, zits labjam
un, cīdā, ešam jau Minkenē un apštatam Pinolzie-
la Spānijas meistaru El Greco... Debetis peletis,
liht leetūs, sem spaidīgeem apstākļiem iahzējot
godu un launu saudejūši. Negribas ilgi sācīt u-
lāvetees pehz Spānijas un otrā brauzeenā jau at-
rodamees Meitenē, tur muhs sanem bahrsdains smai-
dosčas muitas cerebris. Sēbdi pee wagonu loga ur-
statees, tur meshonigi lajni, sācē apfehti lauki, tur
asi kruhni, sācē balti behrji, sili meschi, tur akme-
naini gruvesči, sācē sala sablu fega.

Spanijas kultura usglabājušies akmenī, mūķu cīsgaljusi bojā Iolā. Uzlīkumu apīstatis īpaši zelojuma turpinajumā pa Latviju, bet Spanijas zelojumam ir beigas.

Arwids Brastinsch.